

ชีวประวัติและภูมิหลังของพระ เทพ เวที

ประวัติและการศึกษา

พระเทพเวที ศรีวิศาลปาพจนรจิต ตรีฏูกบัณฑิต มหาคณิตสร บวรสังมาราม คามวาสี
หรือพระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตุโต) เกิดพฤหัสบตีที่ 12 มกราคม 2481 ตรงกับแรม 7 ค่า
เดือน 2 ปีขาล ณ ตลาดศรีประจันต์ อาเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรนายสาราญ
และนางชุนกี อารยางกูร โยมบิตามีเชื้อสายจีน เคยบวชพระสอบได้เปรียญธรรม 4 ประโยค
แล้วลาสิกขาได้ประกอบอาชีพค้าขายส่วนตัวอยู่ระยะหนึ่ง ต่อมาหลังจากแต่งงานแล้ว ก็ได้ตั้งร้าน
ประกอบอาชีพค้าขายอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี และเป็นครอบครัวแรกของชาวข้านในท้องถิ่นนั้นที่เริ่ม
ส่งบุตรหลานไปศึกษาในกรุงเทพฯ โดยได้ชักชวนเพื่อนบ้านอีก 2-3 ครอบครัวในท้องถิ่นบั้นปฏิบัติ
เช่นเตียวกัน

พระเทพเวทีมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 8 คน 5 คนแรกเป็นชาย 3 คนหลังเป็น หญิง ท่านเป็นบุตรชายคนที่ 5 ของครอบครัว พี่ชายคนโตเรียนจบแพทยศาสตร์บัณฑิต และประกอบ อาชีพส่วนตัวโดยเปิดคลีนิคอยู่ที่สามเสน กรุงเทพมหานคร พี่ชายคนรองเรียนจบจากสถาบันบัณฑิต-พัฒนบริหารศาสตร์ รับราชการเป็นนายอาเภอ คนที่ 3 ทาธุรกิจส่วนตัวเกี่ยวกับค้าขายเครื่องยนต์ คนที่ 4 เรียนจบทันตแพทย์และเบิดคลีนิคอยู่ที่อาเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี น้องสาวเสียชีวิตไป 1 คน อีก 2 คน ยังมีชีวิตอยู่และมีความเป็นอยู่ดี 1

ท่านได้รับการศึกษา เบื้องต้น เมื่อ พ.ศ. 2487 ที่โรงเรียนอนุบาลครูเฉลียว ตลาดศรี ประจันต์ เรียนต่อประโยคประถมศึกษาที่โรงเรียนประชาบาลชัยศรีประชาราษฎร์ตั้งแต่ พ.ศ.2488 -2490 หลังจากนั้นเข้าเรียนโรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคา อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร

¹ สัมภาษณ์พระเทพเวที, 22 เมษายน 2531

โดยได้รับทุนเรียนตีของกระทรวงศึกษา เมื่อสอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 สุขภาพไม่ดี โยมบิดาและพี่ชายพูดฮักจูงให้บรรพชา จึงหยุดเรียน ออกบรรพชาที่วัดบ้านกร่าง

ท่านเข้าสู่เพศบรรพธิต เมื่ออายุ 12 ปี 4 เดือน โดยบรรพชาเป็นสามเตร ณ วัด บ้านกร่าง อาเภอศรีประจันด์ จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2494 มีพระครู เมธีธรรมสาร เจ้าอาวาสวัดบ้านกร่างและเจ้าคณะอาเภอศรีประจันด์ เป็นพระอุบัชณมย์ เริ่ม ศึกษาพระปริยัติธรรมที่สำนักวัดบ้านกร่าง ซึ่งมีพระครูเมธีธรรมสาร เป็นเจ้าอาวาสสอบได้นักธรรม-ตรี พ.ศ. 2495 ศึกษาต่อที่วัดปราสาททอง อาเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี สอบได้นักธรรมโท พ.ศ. 2496 ได้ย้ายเข้าสังกัดวัดพระศิเรนทร์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีพระราชศีลโสภิตเป็น เจ้าอาวาสในสมัยนั้น แล้วสอบได้นักธรรมเอก ในช่วงนั้นได้ศึกษาบาลีที่วัดสุทัศนเทพวรารามด้วย สอบได้เปรียญธรรมประโยค 3 ประโยค 4 ต่อจากนั้นเข้าเรียนในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2 วัดมหาธาตุ ระหว่างนั้นสอบบาลีไปด้วยทุกปี และในที่สุดสอบได้เปรียญธรรม 9 ประโยค หลังจากนั้นได้รับพระราชทานพระบรมราชานุเคราะห์เป็นบาคหลวง อุปสมบทเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2504 ที่วัดพระศรีรัดบศาสตาราม โดยมีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (กิตติโสภณมหาเถร) วัดเบญจม-บพิตร ทรงเป็นพระอุบัชณาย์ ได้นามฉายาว่า "ปยุตุโต" และในปีพ.ศ. 2505 สอบได้ทุทธศาสตร-บัณฑิต (พธ.บ.) เกียรดินิยมอันดับ 1 และสอบได้วิชาชุดครู พ.ม. ใน พ.ศ. 2506 จ

สมณศักดิ์ลาดับแรกที่ท่านได้รับพระราชทาบคือ เป็นที่ พระศรีวิสุทธิโมลี เมื่อ พ.ศ. 2512 ต่อมา พ.ศ. 2516 ได้รับพระราชทาน เลื่อบสมณศักดิ์ เป็นที่พระราชวรมุปี ศรีปริยัติบัณฑิต- มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี พ.ศ. 2530 ได้รับพระราชทาน เลื่อนสมณศักดิ์ เป็นที่ พระ เทพ เวที ศรีวิศาลปาพจนรจิต ตรีบิฎกบัณฑิต มหาคณิตสร บวรสังฆาราม คามวาสี 4

² สัมภาษณ์พระเทพเวที, 22 เมษายน 2531

³ พระราชวรมุนึ, <u>บทบาทพระบรมครู</u> (กรุงเทพมหานคร : จรูญการพิมพ์, 2530), หน้า

⁴ เรื่องเดียวกับ, หน้า 3

พระเทพเวทีเป็นพระภิกษุที่กอปรด้วยศีลาจารวัตรและปฏิปทาเป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา
เป็นที่เคารพยกย่องของบรรดาศิษยานุศิษย์และพุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป อีกทั้งยังเป็นพระภิกษุซึ่ง
ทรงความรู้ความสามารถทางด้านปรัชญา พุทธศาสนาและการศึกษาอย่างสึกซึ้ง ได้อุทิศตนบาเพ็ญ
ประโยชน์ต่อวงการศาสนา และการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงมีมหาวิทยาลัยหลายแห่งได้ถวาย
ปริญญาดุษฏีบัณฑิตกิตติศักดิ์แด่ท่านกล่าวคือ พ.ศ. 2525 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยถวายปริญญา
พุทธศาสตรดุษฏีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2529 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ถวายปริญญาศิลปศาสตร์ดุษฏีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาปรัชญา) พ.ศ. 2530 มหาวิทยาลัยสิลปากร ถวายปริญญาศึกษาศาสตรดุษฏีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาหลักสูตรและการสอน) พ.ศ. 2530 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ถวาย
ปริญญาศิลปศาสตรดุษฏีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขาศึกษาศาสตร์-การสอน) และ พ.ศ. 2531 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถวายปริญญาอักษรศาสตรดุษฏีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (สาขากรษาศาสตร์)

<u>อุปนิสัย</u>

อุปนิสัยของพระ เทพ เวทีนั้นผู้ที่ใต้ เคยมนัสการท่านหรือผู้ใกล้ชิดจะรู้สึกประทับใจมาก อุปนิสัยตังกล่าวพอจะประมวลได้ดังนี้คือ

1. <u>มีเมตตา</u> ความเมตตาของท่านนั้นมีกับบุคคลทุกชั้น วรรณะ ที่ไปขอความช่วยเหลือ จากท่าน ท่านไม่เคยปฏิเสธหรือแสดงความไม่พอใจ ดังที่ท่านธรรมรักษาซึ่งเป็นผู้หนึ่งซึ่งเคารพนับถือ พระเทพเวทีมากกล่าวว่า "เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่า ท่านพระเทพเวที ท่านเป็นพระที่พยักหน้ารับเสมอ ไม่เคยพบเลยว่าจะปฏิเสธผู้ที่ไปขอความช่วยเหลือ" และ "จากการสังเกตของตนเองและได้ สอบถามพระปฏิบัติที่ใกล้ธิดท่านว่าเคยเห็นท่านเจ้าคุณโกรธใครไหม หรือเพียงแต่หน้านี้ง เคยมีบ้าง ไหม ทุกคนพูดตรงกับว่า ไม่เคยเห็นเลย" 6

⁵ ธรรมรักษา, <u>พระเทพเวทีนักปฏิบัติในคราบของนักวิชาการ</u> (กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการฟิมพ์, 2532), หน้า 19

⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 21

- 2. <u>สันโดษและมักน้อย</u> ถึงแม้ท่านจะไม่ได้จาวัดในป่าแต่ก็มีความ เป็นอยู่อย่าง เรียบง่าย มีความสันโดษและมักน้อย ไม่สะสมสั่งของอะไร เลย และผลงานทุกฮิ้นของท่าน ท่านก็ไม่ยอมรับ เงิน คำตอบแทน 7
- 3. <u>เรียบร้อย</u> ท่านมีความสุภาพ เรียบร้อยทั้งกาย วาจา และจิตใจ คาพูดของท่าน นีมนวล มีเหตุผล ไม่ใส่อารมณ์ ไม่พูดเล่น ตั้งที่อาจารย์ เสฐียรพงษ์ วรรณปก ได้กล่าวถึงทำนใน เรื่องนี้ไว้ว่า "ท่านมีลักษณะแปลกอยู่ ผม เคย เห็นคน 2 คนมีลักษณะอย่างนี้ คือหนึ่งท่าน เจ้าคุณภัทรมุนี แล้วอีกองค์หนึ่งคือ ท่าน เจ้าคุณพระ เทพ เวที ลักษณะที่เหมือนกันก็คือ ความ เป็นคน เรียบร้อย เหมือน ผ้าพับไว้จริงๆ ไม่ใช่ เรียบร้อย แบบแกล้งทำ แต่ เรียบร้อย เป็นปกติด้วย ท่าน เจ้าคุณภัทรมุนีนี้ ท่านจะ นึ่งพับ เพียบ ใครมาไม่ว่าจะ เป็นใหญ่โด คน เล็กๆ อะไรต่างๆ ท่านก็พูดเรียบร้อย พูดไพ เราะ แล้ว ก็เป็นคนขึ้เกรงใจคน เหมือนกัน เลย ท่าน เจ้าคุณประยุทธ์นี้ คุณลองสัง เกตดูสิ สมมุติว่าคุณไปหาท่าน ท่านก็จะ เจริญพร... เจริญพร... อยู่นั่นแหละ ไม่ใช่ลักษณะว่า เลือกทำ เฉพาะบางคนนะ ท่านทำต่อ ทุกคน เลย เป็นนิสัยของท่าน ซึ่งอันนี้มันหาไม่ค่อยได้ พูด เล่นไม่ เป็น มีแต่พูด เป็นงาน เป็นการ ^อ
- 4. <u>สะอาด เป็นระเบียบ</u> ท่านเป็นผู้รักษาความสะอาด เป็นระเบียนเรียบร้อย และ มักจะจัดข้าวของต่างๆ ในห้องให้ เป็นระเบียบและสะอาดอยู่ เสมอ ⁹
- 5. <u>มีความพิถีพิถัน ละเอียดละออ</u> สังเกตได้จากงานเปียนหนังสือบางเล่มของท่าน ต้องล่าช้า เนื่องจากท่านต้องใช้เวลาเพื่อตรวจแก้ไขให้เรียบร้อยจนเป็นที่พอใจ ไม่ทำแบบสุกเอา เผากิน 10

⁷ ธรรมรักษา, <u>พระเทพเวทีนักปฏิบัติในคราบของนักวิชาการ</u> (กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการฟิมพ์, 2532), หน้า 74-75

ช เสฐียรพงษ์ วรรณปก, จากเสฐียร วรรณปกถึงพระเทพเวทีและพุทธทาสภิกข
 (กรุงเทพมหาบคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2532), หน้า 11

⁹ ธรรมรักษา, <u>พระเทพเวทีนักปฏิบัติในคราบของนักวิชาการ</u> (กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2532), หน้า 77

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 80

- 6. <u>ตรงต่อธรรม</u> ท่าน เป็นพระภิกษุนักวิชาการที่ตรงต่อธรรมในการอธิบายหลักธรรม ต่างๆ ท่านจะไม่ เอาทิฐิของตนแทรก เข้าไปมากกว่าธรรมะของพระพุทธ เจ้า ด้วอย่าง เช่น หนังสือ พุทธธรรม ข้อมูลส่วนใหญ่ท่านจะอ้างจากพระไตรปิฎกกับหนังสืออรรถกถา ไม่มีการสอดแทรกความ เห็น ของท่านในหนังสือ เล่มนี้ เลย ดังที่อาจารย์ เสฐียรพงษ์กล่าวว่า "อีกอย่างหนึ่งที่น่าสัง เกตในพุทธธรรม จะไม่มีตัวตนของพระราชวรมุนีอยู่ในนั้น ถ้าอ่านหนังสือ เล่มอื่นจะมีตัวตนอยู่ในนั้น เสร็จ พยายามให้ คน เชื่อตามที่ตน เข้าใจ แล้วยังตาหนิติ เตียนแนวคิดอื่นที่ไม่ เหมือนกับตน ต้องการจะให้ เข้าใจด้วย... แต่หนังสือ เล่มนี้ไม่มีตัวตนของผู้ เสนอความคิดจะไม่ปรากฏออกมาในหนังสือ เลย" 11
- 7. บยับและตรงต่อ เวลา ท่านมีกาหนดตาราง เวลาว่าจะทำสั่งใด เวลาใต และจะทำตามที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าท่านจะมีสุขภาพไม่ดี ดังที่อาจารย์ เสฐียรพงษ์กล่าวว่า "ท่านมีกาหนดตาราง เวลาของท่าน ท่านขยันมาก สมมุติว่างานนี้นะ วันนี้จะทำได้แค่นี้ จะทำงานกี่ชั้น วันนี้ได้แค่นี้ พรุ่งนี้ได้แค่นี้ และจะต้องให้ได้เป๊ะๆ ตามนั้นด้วย ทีนี้ถ้าคนข้างนอกไปแทรกบี๊บ คือไปคุย ไปอะไร ต่ออะไรนี้ อยู่จนกระทั่งบ่าย กระทั่งเย็น พอเขากลับแล้วท่านก็ต้องมาเร่งทางานของท่านที่กาหนด ว่าจะทำให้เสร็จ บางทีก็ไม่ได้นอน เพราะต้องเร่งทางานให้เสร็จ พอไม่ได้นอนท่านก็ฟุบ..." 12 และท่านจะไม่ผิดนัดกับใครถ้าไม่มีเหตุสุดวิสัย ดังที่ท่านธรรมรักษากล่าวว่า "เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ สำหรับท่าน ถ้าได้นัดอะไรไว้กับท่านแล้ว ก็มักจะไม่ค่อยผิดพลาด ยกเว้นแต่จะมีเหตุขัดข้องทาง เทคนิคจริงๆ หรือมีเหตุสุดวิสัย ซึ่งไม่อาจจะแก้ไขได้" 13

<u>หน้าที่การงาบ</u>

ท่านมีหน้าที่การงานและตาแหน่งที่สาคัญดังนี้คือ

¹¹ เสฐียรพงษ์ วรรณปก, <u>จากเสฐียร วรรณปกถึงพระเทพเวทีและพุทธทาสภิกข</u> (กรุงเทพมหาบคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2532), หน้า 14

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 10

¹³ ธรรมรักษา, <u>พระเทพเวทีนักปฏิบัลิในคราบของนักวิชาการ</u> (กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการฟิมพ์, 2532), หน้า 81

- พ.ศ. 2505 2506 เป็นอาจารย์ประจ^{*}าในแผนกบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาจุฬา-ลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. 2507 2517 ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ ต่อมาเป็นรองเลขาธิการ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเป็นอาจารย์สอนวิชา English Readling in Buddhism
 - พ.ศ. 2515 2519 เป็นเจ้าอาวาสวัดพระพิเรนทร์ ¹⁴

งานในหน้าที่ของท่านมีทั้ง เป็นอาจารย์ประจาและงานบริหาร ได้สร้างความก้าวหน้าทั้ง
ในด้านบริหาร งานธุรการ และวิชาการแก่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร
การ เรียนการสอนของพระสงฆ์ให้สอดคล้องกับสภาวะวิชาการที่ เป็นระบบนิยมในปัจจุบัน สัมพันธ์กับ
บทบาทและภาระทางสังคมที่ เพิ่มขึ้นของพระสงฆ์ การปรับปรุงการวัดผลแบบหน่วยกิต การสอดแทรก
ความรู้ เกี่ยวกับงานพัฒนาชุมชนไว้ในหลักสูตรการศึกษาของพระสงฆ์ ปรับปรุงหลักสูตรโรง เรียน
พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ให้ เป็นหลักสูตรที่น่าสนใจ และ เป็นประโยชน์ต่อผู้ เรียนอย่างแท้จริง ได้
จัดการศึกษาที่ เป็นประโยชน์แก่พระภิกษุสาม เพรตลอดจนลูกศิษย์วัด

นอกจากนั้นยังมีงานพิเศษอื่นๆ อีก เช่น งานเผยแพร่ด้านวิชาการในต่างประเทศ งาน ในฐานะที่ปรึกษา ประธานกรรมการ และกรรมการในโครงการต่างๆ เช่น

- พ.ศ. 2510 ได้รับอาราธนาไปเยี่ยมเยียบสถาบันการศึกษาชั้นสูงทางพระพุทธศาสนา ในประเทศลาว ศรีสังกา มาเลเซีย สิงคโปร์ ฮ่องกง ได้หวับ เกาหลี ญี่ปุ่น โดยการอุปถัมภ์ของ องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (World Fellowship of Buddhists Organization)
- พ.ศ. 2515 ได้รับอาราธนาไปบรรยายพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทยที่ University Museum, University of Pennsylvania

¹⁴ พระราชวรมุนี, <u>บทบาทพระบรมครู</u> (กรุงเทพมหานคร : จรูญการพิมพ์, 2530), หน้า 4

- พ.ศ. 2519 2521 ได้รับอาราธนาไปสอนพุทธศาสนาเป็นเวลา 1 ภาคการ ศึกษาที่ Swarthmore College, Pennsylvania และเป็นที่ปรึกษาของวัดวชิรธรรมปทีป ใน นครนิวยอร์คและวัดธัมมารามในนครชิคาโก สหรัฐอเมริกา
- พ.ศ. 2524 เป็น Guest Lecturer, Faculty of Arts and Sciences, เป็น Visiting Scholar, Center for the Study of World Religions, เป็น Research Fellow, Faculty of Divinity, Harvard University, Cambridge, Massachusetts

ภารกิจในฐานะที่ปรึกษา ประธานกรรมการ และกรรมการในโครงการสำคัญต่างๆ เช่น

- เป็นประธานกรรมการปาลิวิโสธกะ ฝ่ายพระสุตตันตบิฎก ในการสังคยนาพระธรรม วินัยตรวจชาระพระไตรบิฎก
- เป็นประธานคณะทางานยกร่างนโยบายและแผนการจัดการศึกษาวิชาการพระพุทธ ศาสนา
 - เป็นประธานคณะกรรมการนโยบาย สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการดำ เนินการโครงการฝึกหัดครู สอนพระปริยัติธรรม และ จัดตั้งศูนย์ครูพระปริยัตินิเทศก์
- เป็นที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ เฉพาะกิจยกร่างจัดทาแผนพัฒนาจิตใจ เพื่อความมั่นคง
 ของชาติ
- เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

- เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดทาแผนพัฒนาจิตใจใบคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริม ประสานงานศึลธรรมและวัฒนธรรม สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
- เป็นอนุกรรมการที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการส่ง เสริมพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรมของ นิสิต นักศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย
- เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการอำนวนการโครงการพัฒนาคุณธรรมและศรัทธาในศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ¹⁵

ผลงาน

งานนิพนธ์ของพระเทพเวทีล้วนแต่มีคุณค่าต่อวงวิชาการเป็นอย่างยิ่ง หนังสือ และ บทความของท่านจานวนมากได้ใช้เป็นตาราอ้างอิง ทั้งในสถาบันการศึกษาในประเทศ และ มหาวิทยาลัยชั้นนาของต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด บางเล่มได้รับการแปลเป็นภาษา ต่างประเทศและผลงานทุกเรื่องของท่าน ท่านได้มอบลิขสิทธิ์แบบให้เปล่าทุกครั้งที่มีการพิมพ์เผยแพร่

งานนิพนธ์ที่สำคัญของท่านมีดังนี้

- 1. พระพุทธศาสนาในญี่ปุ่น
- 2. พุทธศาสนาในอาเชีย
- 3. พระสงฆ์ในสังคมปัจจุบัน
- 4. หลักสูตรและประมวลการสอนวิชาธรรม
- 5. ความคิด : แหล่งสาคัญของการศึกษา
- 6. บรก-สวรรค์ในพระไตรปิฎก
- 7. ประเพณีพิธีพจน์
- 8. ค่านิยมแบบพุทธ

¹⁵ พระเทพเวที, <u>เพื่ออนาคตบองการศึกษาไทย</u> (กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531), หน้า 191-194.

- 9. พุทธศาสนากับสังคมไทย
- 10. อัตตา อบัตตาในพระพุทธศาสนา
- 11. ชาวพุทธกับชะตากรรมของสังคม
- 12. สักษณะสังคมพุทธ
- 13. สถาบันสงฆ์กับสังคมไทย
- 14. คุณธรรมและจริยธรรมสาหรับ เด็กและ เยาวชนรุ่นใหม่
- 15. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ : ฉบับประมวลธรรม
- 16. พจนานุกรมพุทธศาสน์ : ฉบับประมวลศัพท์
- 17. พุทธธรรม
- 18. มอนอ เมริกามาแก้ปัญหาไทย
- 19. รากฐานพุทธจริยศาสตร์ทางสังคม เพื่อสังคมไทยร่วมสมัย
- 20. เครื่องวัดความเจริญของชาวพุทธ
- 21. ชาวพุทธต้องเป็นผู้ดื่น
- 22. ทางสายกลางของการศึกษาไทย
- 23. เทคโนโลยีกับศาสนา
- 24. ธรรมบูญชีวิต
- 25. บทบาทพระบรมครู
- 26. ประโยชน์สูงสุดของชีวิตนี้
- 27. ปรัชญาการศึกษาไทย
- 28. พัฒนาตน
- 29. ภารกิจของชาวพุทธรุ่นใหม่ในสถานการณ์ปัจจุบัน
- 30. ลุอิสรภาพด้วยอนิจจัง
- 31. ความสำคัญของพระพุทธศาสนาในฐานะศาสนาประจาชาติ
- 32. คู่สร้างคู่สม ชีวิตคู่ในอุดมคติ
- 33. ทาอย่างไรจึงจะให้ เชื่อ เรื่องกรรม
- 34. นรก-สวรรค์ สาหรับคนรุ่นใหม่
- 35. พัฒนาปัญญา
- 36. เพื่ออนาคตบองการศึกษาไทย

- 37. หลักกรรมสาหรับคบสมัยใหม่
- 38. Great Buddhists
- 39. Jatak Tales Book I, II
- 40. English Lessons on Buddhism Book II
- 41. English Lessons on Buddhism Book I
- 42. Buddhism, A Layman's Guide to life
- 43. Mahachulalongkornrajvidayalaya Buddhist University under Royal Patronage, Catalogue